

Історія Оксани Бардусової - учасниці конкурсу «Жінка Донеччини»

2025 року, в номінації «Творчиня змін та можливостей»

У кожній громаді є люди, які стають символами стійкості, доброти й віри у майбутнє. Для Гродівської громади такою є Оксана Бардусова – жінка, яка зуміла перетворити біль і виклики війни на джерело сили для інших.

Свою професійну діяльність вона розпочала як викладач фортепіано в Покровській районній школі мистецтв. Для Оксани музика завжди була не лише мистецтвом, а й могутньою силою, що формує характер, відкриває серце й дарує натхнення. Після децентралізації вона була призначена на посаду методиста КЗ «Центр культури, дозвілля та спорту» Гродівської селищної ради, де змогла реалізувати свій педагогічний і організаторський талант, відкривши нові горизонти для культурного життя

громади.

З початком повномасштабного вторгнення РФ її життя, як і життя мільйонів українців, кардинально змінилося. Перші місяці війни стали для Оксани часом волонтерства: вона допомагала переселенцям, підтримувала людей у скруті, організовувала збори необхідного для військових. Особливу увагу приділяла духовній підтримці воїнів – разом із колегами створювала для них маленькі культурні події, концерти й вечори, що дарували відчуття дому та сили боротися далі.

Та справжнім покликанням Оксани залишилася культура. У громаді діяли знані народні співочі колективи «Калинонька» та «Лірика», які завжди були її гордістю. Війна поставила їх під загрозу зникнення, однак завдяки невтомній ініціативності Оксани, вони отримали нове життя. Оксана організувала репетиції, допомогла оновити репертуар, подбала, аби колективи знову зазвучали на концертах і в соціальних мережах. Її підтримка дала змогу учасникам не лише зберегти свою справу, а й продовжувати дарувати пісню людям у найважчі часи.

Але діяльність Оксани не обмежується лише роботою з колективами. Саме за її ініціативи започатковано акцію #Архів_пам'яті – проєкт, у якому зберігаються історії полеглих Героїв громади. Вона особисто монтує фільми про життєвий шлях захисників, адже переконана: «Пам'ять живе, поки ми пам'ятаємо».

Для дітей та молоді Оксана організовує заходи й акції, що торкаються найболючіших тем сьогодення, формуючи в них розуміння ціни свободи й

відповідальності перед майбутнім. Навіть попри відстань і вимушену евакуацію, ці ініціативи гуртують громаду та дають відчуття єдності.

Коли ж громаду спіткала примусова евакуація, Оксана не зупинилася. Вона провела серію майстер-класів для колег та керівників колективів, навчаючи працювати у дистанційному форматі. Завдяки цьому навіть розсіяні по різних куточках України, «Калинонька» та «Лірика» продовжили творчу діяльність: записували пісні, створювали кліпи, брали участь в обласних і всеукраїнських заходах. Їхні виступи стали доказом того, що культура здатна долати будь-які відстані й перешкоди.

Важливою рисою Оксани Василівни є постійний саморозвиток. Вона переконана, що навчання – це її друге «я». Постійно проходить курси та тренінги, набуває нових знань і навичок та обов'язково адаптує їх для колег у сфері культури своєї громади. Саме це допомагає працівникам культури розвиватися навіть у складних умовах війни.

Історія Оксани Бардусової – це історія про жінку, яка уміє бачити світло навіть у найтемніші часи й щедро ділитися ним з іншими. Вона не лише зберегла культурне життя громади, а й примножила його. Її доброта, чуйність і невтомна праця стали опорою для колег, дітей, молоді та захисників, які завдяки їй відчують єдність і силу рідного дому, навіть перебуваючи далеко від нього. Завдяки Оксані культурний фронт Гродівської громади залишається міцним і натхненним. Народні колективи «Калинонька» та «Лірика», проекти на кшталт #Архів_пам'яті, творчі заходи для дітей і молоді – все це результат її ініціативності та любові до людей.